

Warszawa, 3 sierpnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21684.

Kl. 72 h, 3/01.

Vickers - Armstrongs - Limited
(Westminster, Wielka Brytania).

Karabin maszynowy.

Zgłoszono 4 stycznia 1934 r.

Udzielono 14 czerwca 1935 r.

Pierwszeństwo: 12 października 1933 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy karabinów maszynowych o odrzucie lufy, w których zamek jest połączony prętem z rozrządzaną zapomocą sprężyny korba, osadzoną na czo-pach w suwadle, sprzężonem z lufą.

Według niniejszego wynalazku korba ta posiada poniżej poziomu swej osi występ, który podczas odrzutu współdziała z wał-kiem, umieszczonym w komorze zamkowej w celu zapoczątkowania ruchów kątowych korby. Sprężyna główna (powrotna) ma po-stać śrubowej sprężyny, ściskanej pomiędzy częścią, osadzoną w komorze karabina, i częścią, dającą się obracać na korbie w miej-scu powyżej poziomu osi tej korby. Części, o którą opiera się tylny koniec wspomnia-

nej sprężyny, najlepiej nadać kształt na-gwintowanego korka, umieszczonego w obsa-dzie ręczek, przyczem pokręcenie tego korka zmienia początkowe ściśnięcie sprężyny. Korba może posiadać również powierzchnie stykowe powyżej poziomu swej osi w celu zetknięcia się z odpowiednimi nieruchome-mi powierzchniami, które służą do ograni-czania jej ruchu kąтового podczas odrzutu.

Na rysunku dla przykładu przedstawio-no postać wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z boku tylnej części ka-rabina maszynowego, zaopatrzonego w udo-skonaleń, stanowiące przedmiot wynalaz-ku, fig. 2 — pionowy przekrój podłużny fig. 1, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii 3 — 3 na

fig. 2, lecz po usunięciu sprężyny głównej i połączonych z nią części, a fig. 4 — poziomy przekrój fig. 1.

Przedni koniec pręta zamkowego A jest połączony przegubowo z zamkiem (nieprzedstawionym na rysunku), a tylny koniec, także przegubowo, w miejscu A' — z rozrządzaną zapomocą sprężyny korba B , zaopatrzoną w czopy B^1 , osadzone w suwadle C , sprzężonem z lufą. Literą D oznaczono sprężynę główną (powrotną).

Literą B^2 oznaczono wyżej wspomniany występ korby, umieszczony poniżej jej osi i w położeniu środkowem, jeśli patrzeć zgóry. Występ ten po wystrzale współdziała z wałkiem E , umieszczonym w komorze zamkowej karabina, w celu zapoczątkowania kątownego ruchu korby. Wspomniany występ B^2 ze względów praktycznych składa się z dwóch części, umieszczonych po jednej z każdej strony i w równych odległościach od podłużnej pionowej płaszczyzny, przechodzącej przez oś karabina, jak to przedstawia fig. 3; teoretycznie jednak jest to jeden tylko występ i w opisie tym jest rozpatrywany jako taki. Sprężyna główna D ma postać śrubowej ściśniętej sprężyny, której przedni koniec opiera się o wspornik D^1 , osadzony przegubowo w miejscu D^2 na korbie B , przyczem czop D^2 jest umieszczony powyżej osi korby, jak to przedstawia fig. 2. Tylny koniec sprężyny D opiera się o podkładkę D^3 , osadzoną w przednim wydrążonym końcu korka D^4 , wkręconego w rączkę D^5 . Pokręcenie tego korka zmienia początkowe napięcie sprężyny. Wspomniany wspornik D^1 posiada pręt D^x , przechodzący przez sprężynę D w celu środkowego nastawienia tej ostatniej, przyczem tylny koniec tego pręta przechodzi przez otwór w podkładce D^3 i jest zaopatrzony w naśrubek d^x .

Korba B posiada również powierzchnie stykowe B^3, B^3 powyżej swej osi do stykania się z nieruchomymi powierzchniami B^4, B^4 w celu ograniczenia kątownego ruchu korby podczas odrzutu. Oprócz tego ruch odrzutowy lufy jest ograniczony przez pozostające pod naciskiem sprężyn tłoczki B^5, B^5 , osadzone na tylnych końcach bocznych ścianek komory zamkowej, z którymi tylna powierzchnia suwadła C współdziała podczas odrzutu lufy.

Czopy B^1 korby B przechodzą nawylot przez obydwie boczne ścianki komory zamkowej, jak to przedstawiono na fig. 4, w celu umożliwienia nałożenia rączki B^x na którąkolwiek z wystających ich części.

Zastrzeżenie patentowe.

Karabin maszynowy o cofającej się lufie, znamienny tem, że sprężyna główna (powrotna) jest osadzona pod kątem do osi karabina i opiera się przednim końcem o wspornik, połączony przegubowo z korba (B), powyżej poziomu jej osi, a końcem tylnym — o podkładkę (D^3) o tylnej powierzchni wypukłej, umieszczonej w odpowiednim gnieździe, wykonanem w korku, połączonym z komorą zamkową karabina, przyczem w położeniu największego odrzutu lufy korba oraz osadzone na niej przeguby zajmują takie położenie, iż sprężyna powrotna powoduje słaby tylko ruch obrotowy korby, działając natomiast ze wzrastającym naciskiem na cofającą się lufę w celu przyspieszania jej ruchu do przodu.

Vickers-Armstrongs Limited.

Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

